

[Lysholt Hansen.]

til mig, forudsætningen skabt for de 2¹/₂ mill. kr., vi i dag skal stemme om på tillægsbevillingsloven.

Jeg vil gerne spørge undervisningsministeren, hvorfor han ikke har orienteret os i finansudvalget om, at hans ansøgning om de 5 mill. kr. til Risøs nye anlæg var i modstrid med opfattelsen i det udvalg, han den 12. november havde fortalt os skulle gennemgå alle ansøgninger og ønsker for at finde en fornuftig plan. Jeg spørger ministeren: hvorfor søger ministeren, og hvorfor får ministeren gennemført en bevilling til et anlæg, som ekspertudvalget anser for ufornuftigt og stridende mod en fornuftig, samlet planlægning af EDB-kapaciteten? Hvorfor gør ministeren dette uden med ét eneste ord at orientere finansudvalget?

Må jeg i øvrigt spørge undervisningsministeren: hvorfor skal Risø have et anlæg, der har en kapacitet, der er 40 gange så stor som de anlæg, man disponerer over i dag? Hvorfor skal Risø have et anlæg, der først er fuldt udnyttet i 1977, når ministeren har pålagt sit ekspertudvalg at udarbejde en plan, der kun går frem til 1975?

Jeg beder yderligere ministeren oplyse, hvor store udgifter der løber på til nødvendige lokaleændringer og ændringer i de centrale installationer på Risø i forbindelse med den nye maskine, for det har vi ikke fået noget oplyst om, og det vil sige, at vi endnu ikke kender den reelle pris på, hvad denne nye maskine skal koste, inden den kan tages i brug.

Jeg spørger også: hvad foretog undervisningsministeren sig, da han blev klar over, at atomenergikommissionen den 30. december — altså lige før udvalgets betænkning forelå — havde sluttet kontrakt om købet af 5 mill. kr.s anlægget? Hvorledes reagerede ministeren på en sådan handling på baggrund af sin egen skrivelse af 13. november bl. a. til atomenergikommissionen og på baggrund af sin viden fra august om, at Hermansen-udvalget var imod købet af denne store maskine?

Først da vi mødte bevillingen igen i forbindelse med tillægsbevillingslovforslaget, havde jeg fået læst Hermansen-udvalgets betænkning, og derfor kaldte jeg arbejdsministeren til samråd i finansudvalget for at høre, hvad han som den minister, under

hvem administrationsrådet og statens rationalisering hører, havde foretaget sig i denne sag. Jeg forstår nu, at arbejdsministeren intet har foretaget sig. Jeg spørger derfor, hvad han agter at foretage sig i anledning af, at undervisningsministeren og finansministeren totalt har ignoreret en indstilling, der kunne danne fundamentet for en mandskabsmæssig rationel og en økonomisk rationel og forsvarlig politik med hensyn til dataanlæg til undervisnings- og forskningsbrug. Jeg synes, det er værd over for arbejdsministeren at pege på, at en helt afgørende del af det, der står i betænkningen fra Hermansen-udvalget — den betænkning, som skal danne grundlag for en lovgivning efter det notat, ministeren har sendt os — er fuldkommen strøget til side, fundamentet er delvis opløst for den lovgivning og for folketingets mulighed for at tage stilling. Kan ministeren som ansvarlig for administrationsrådet og rationalisering sidde med åbne øjne og se på, at dette folketing holdes hen i uvidenhed om et rationaliseringsforslag, som virkelig af alle sagkyndige anses for at være fornuftigt og rigtigt, og at undervisningsministeren med finansministerens assistance træder denne betænkning til jorde, inden folketinget endnu har haft anledning til at tage stilling til den?

Jeg har udmærket set, at der står i betænkningen, at man endnu ikke har taget stilling i undervisningsministeriet, men jeg vil da gerne spørge: denne betænkning er vel ikke alene afgivet til undervisningsministeriet, højtærede arbejdsminister, den er vel også afgivet til folketinget? Det vil vel sige, at folketinget skal have lejlighed til frit og ubundet at bedømme, hvilken form for anskaffelse af EDB-anlæg vi skal gennemføre i dette land, og så bør man ikke foregribe begivenhedernes gang.

I øvrigt vil jeg gerne have lov at spørge undervisningsministeren: hvor stort et tab vil der blive, hvis folketinget i dag stemmer bevillingen under § 20.6.15., atomenergikommissionen, ned? Hvor stort erstatningskrav kan da Burroughs, som er sælger, gøre gældende? Jeg tror, det under alle omstændigheder vil være mindre end de 3 mill. kr., man giver for meget for det anlæg, der altså ikke efter eksperternes opfattelse er behov for.

Jeg henstiller indtrængende til folketinget,